

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ ในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์จะแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 บท บทที่ 4 จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ส่วนในบทที่ 5 จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณที่จะนำเสนอในบทนี้ จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งสามารถเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ไทยโดยภาพรวม และปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ไทยโดยภาพรวม
- 1.3 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์
- 1.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนวิจารณ์ของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อปัญหาทางจริยธรรม โดยจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กรณี

- 2.1 กรณีการรายงานข่าวของสมพงษ์ เลิศคทหาร
- 2.2 กรณีการรายงานข่าวคาราที่เข้าไปพัวพันฮาเซพติด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความรู้ ทักษะ ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ และแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 การวิเคราะห์ระดับความรู้ของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์
- 3.2 การวิเคราะห์ทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์
- 3.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์
- 3.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมติฐาน ซึ่งได้แก่ การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1

1.1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามในที่นี้คือ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 60 คน เป็นเพศชาย 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 และเป็นเพศหญิง 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.0 ในส่วนของระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาขั้นปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 95.0

ในด้านภูมิหลังทางการศึกษา (สาขาที่สำเร็จการศึกษา) กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากสาขาอื่นนอกเหนือจากทางด้านหนังสือพิมพ์และนิเทศศาสตร์ รองลงมาคือ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาทางด้านหนังสือพิมพ์มาโดยตรง จำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์นอกเหนือสาขาหนังสือพิมพ์ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา

สาขาที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สาขาทางด้านหนังสือพิมพ์โดยตรง	18	30.0
สาขาอื่นทางด้านนิเทศศาสตร์นอกเหนือสาขาหนังสือพิมพ์	7	11.7
สาขาอื่นนอกเหนือจากทางด้านหนังสือพิมพ์และนิเทศศาสตร์	34	56.1
ไม่ตอบ	1	1.7
รวม	60	100.0

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามสังกัดหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาอันดับ 2 สังกัดหนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์ข่าวสด คิดเป็นร้อยละ 21.7 อันดับรองลงมา สังกัดหนังสือพิมพ์แนวหน้า คิดเป็นร้อยละ 18.3 และจำนวนน้อยที่สุด สังกัดหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คิดเป็นร้อยละ 15.0

ในส่วนของสาขางานที่รับผิดชอบ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 สาขาอันได้แก่ สาขาเศรษฐกิจ การเมือง อาชญากรรมและบันเทิง มีจำนวนเท่ากัน คือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ในงานวิจัยนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลา 1 -8 ปี คิดเป็นร้อยละ 86.7 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลา 9 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 13.3

(รายละเอียดข้อมูลคู่ได้จากตารางที่ 31 - 36 ในภาคผนวก)

1.2 ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ไทยโดยภาพรวม

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อหนังสือพิมพ์ไทยในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยเสนอข่าวได้รวดเร็วมากที่สุด รองลงมาคือ มีเสรีภาพในการทำข่าว เสนอข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม เสนอข่าวถูกต้องเชื่อถือได้ ในส่วนของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์น้อยที่สุด คือ ไม่มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

หากจัดลำดับเรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกและเรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับสุดท้าย จะได้ดังนี้

เรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เรื่องการเสนอข่าวได้รวดเร็ว รองลงมาคือ มีเสรีภาพในการทำข่าว และ เสนอข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ตามลำดับ

เรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ไม่มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล รองลงมาคือ เสนอข่าวในแง่บวก และ มีความรับผิดชอบต่อผู้ตกเป็นข่าว ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบเรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก กับ เรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับสุดท้าย จะเห็นว่า เรื่องที่คะแนนสูงจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะความสามารถและประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ ส่วนเรื่องที่คะแนนต่ำส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ไทยโดยภาพรวม
ในแต่ละเรื่อง เรียงตามลำดับคะแนน

ประเด็นเรื่อง	\bar{X}	S.D.
เสนอข่าวได้รวดเร็ว	4.08	0.93
มีเสรีภาพในการทำข่าว	4.05	1.06
เสนอข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.83	0.89
เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม	3.60	1.14
เสนอข่าวถูกต้องเชื่อถือได้	3.56	0.95
มีความรอบรู้ในการแสดงความคิดเห็น	3.48	0.98
ทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์	3.47	0.98
เสนอข่าวโดยใช้ภาษาสุภาพ	3.40	1.08
มีความเป็นกลาง	3.13	1.17
เสนอข่าวครบถ้วน	3.00	1.07
ไม่มีการแสดงความคิดเห็นที่ก้าวร้าว	2.97	1.13
มีความรับผิดชอบต่อผู้ตกเป็นข่าว	2.97	1.41
เสนอข่าวในแง่บวก	2.90	0.98
ไม่มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล	2.48	0.98

1.3 ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์

จากการตอบแบบสอบถามในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์ ปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เผชิญคือ เรื่องของแรงกดดันจากการแข่งขันของหนังสือพิมพ์ รองลงมาคือ ข้อจำกัดในเรื่องของเวลาที่ต้องรีบเร่งในการนำเสนอข่าว แรงกดดันจากนโยบายของหนังสือพิมพ์ รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพตามลำดับ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงลำดับของปัญหาและอุปสรรค และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เผชิญกับปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว โดยจะเสนอเรียงตามลำดับ (การตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ ให้เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จึงได้เสนอผลการวิเคราะห์เป็นความถี่)

ลำดับที่	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน
1	แรงกดดันจากการแข่งขันของหนังสือพิมพ์	40
2	ข้อจำกัดในเรื่องของเวลาที่ต้องรีบเร่งในการนำเสนอข่าว	29
3	แรงกดดันจากนโยบายของหนังสือพิมพ์	22
4	รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ	20
5	ความยากลำบากของลักษณะงาน	12
6	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	10
7	ความสัมพันธ์กับหัวหน้าหรือผู้บริหารองค์กร	9
8	ไม่มีปัญหาและอุปสรรคใด ๆ	2
	อื่น ๆ	2

* อื่น ๆ ในที่นี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน ตอบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ การโดนคุกคามจากแหล่งข่าว และ ผู้ตอบแบบสอบถามอีก 1 คน ตอบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ การปิดกั้นข้อมูลของหน่วยงานราชการ

จากการตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 96.67 ตอบว่า ในการทำงานหนังสือพิมพ์พวกเขาต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เท่านั้น ที่ตอบว่า ในการทำงานหนังสือพิมพ์มาไม่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคใด ๆ

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่นำเสนอในตารางที่ 3 จะพบว่า ปัญหาที่สำคัญส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ยากที่จะหลีกเลี่ยงได้และมีโอกาสเผชิญกับปัญหาเหล่านั้นอยู่ทุกวัน

1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์

ในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์ ผลการวิจัยแสดงดังตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.
1) นักหนังสือพิมพ์ไม่สนใจปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพเพราะเห็นว่าจรรยาบรรณเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน	2.97	0.88
2) นักน.ส.พ.ให้ความสำคัญกับวิจารณ์ญาติของตนเองมากกว่าที่จะให้ความสำคัญต่อจริยธรรมวิชาชีพน.ส.พ.	3.62	0.76
3) นักน.ส.พ.ยึดถือผลประโยชน์ของตัวเองเป็นหลัก	3.25	0.97
4) ปัญหาทางจริยธรรมเป็นเรื่องที่ตัดสินใจยากในการต้องเลือกระหว่างการทำตามหน้าที่ กับ การคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมหรือบุคคลที่ตกเป็นข่าว	3.52	0.83
5) นักน.ส.พ.ขาดพื้นฐานความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่ดีพอ ทำให้การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์เกิดข้อผิดพลาด	3.38	0.87
6) นักน.ส.พ.ไม่มีความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชนเนื่องจากไม่ได้จบการศึกษาทางด้านน.ส.พ. หรือการสื่อสารมวลชนมาโดยตรง	2.73	0.95
7) นักน.ส.พ.กระทำการลงไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์	2.38	0.78

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.
8) ความเร่งรีบในการผลิต เนื่องจากเวลาจำกัด ทำให้พนักงาน.ส.พ. ไม่มีเวลาตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้ถูกต้องจึงอาจเกิดข้อผิดพลาดได้	3.43	0.85
9) แรงกดดันภายในกองบรรณาธิการในบางครั้งมีผลทำให้พนักงาน.ส.พ.ต้องละเลยความถูกต้องชอบธรรมเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากคนในองค์กร	3.00	1.10
10) พนักงาน.ส.พ.ถูกควบคุมจากนโยบายของน.ส.พ.มากเกินไป ต้องปฏิบัติตามแนวทางที่น.ส.พ.วางไว้ทุกประการ	2.92	1.08
11) พนักงาน.ส.พ.ตกอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุน หรือเจ้าของ จึงต้องปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด โดยหันมาให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ทางธุรกิจขององค์กรมากกว่าผลประโยชน์ของสาธารณะ	3.15	1.09
12) พนักงาน.ส.พ.ทำตามประสงค์ของผู้ซื้อเนื้อที่โฆษณามากเกินไป ทำให้ในบางครั้งพนักงาน.ส.พ.ไม่กล้าเสนอข่าวไปกระทบกับผู้ซื้อเนื้อที่ลงโฆษณา	2.98	1.13
13) แรงกดดันจากการแข่งขันของน.ส.พ.มีส่วนทำให้พนักงาน.ส.พ.ละเลยความถูกต้องชอบธรรมเพื่อผลประโยชน์ขององค์กร	2.98	1.10
14) กฎหมายยังมีช่องโหว่ให้นักหนังสือพิมพ์หาโอกาสละเมิดได้	3.02	0.91
15) นักหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นมากเกินไป	2.83	0.87

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.
17) กฎหมายไม่มีผลบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.18	1.00
18) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุมกฎหมายปล่อยปละละเลย ไม่เข้ามาภาค ชั้นเท่าที่ควร	3.07	0.95
19) การประพฤติดิจรรยาบรรณของน.ส.พ. ไม่มีการลงโทษ นกน.ส.พ.จึงไม่เกรงกลัว	3.40	0.99
20) ผู้อ่านไม่ตรวจสอบน.ส.พ.เท่าที่ควรรวมถึง ถึงไม่มีปฏิกริยาต่อต้านเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม	3.32	0.98
21) ผู้อ่านให้ความสนใจต่อการเสนอข่าว ประเภทตื่นตื่นเร้าอารมณ์ เรื่องเพศ ความ รุนแรง ทำให้สำนักหนังสือพิมพ์ต้องสนอง ความต้องการของผู้อ่านในด้านดังกล่าว	3.53	0.91
22) สมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพน.ส.พ.ไม่มี มาตรการลงโทษอย่างเด็ดขาดต่อนกน.ส.พ.ที่ ประพฤติดิจรรยาบรรณรวมถึงไม่มีความ เข้มงวดในการควบคุมความประพฤติของ นกน.ส.พ.	3.73	0.86
23) น.ส.พ.มีการตรวจสอบควบคุมกันเอง น้อยเกินไป	3.15	0.92

ตารางที่ 5 แสดงลำดับและค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ ในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์ โดยจัดรวมเป็นกลุ่มปัจจัยแต่ละด้าน

ลำดับที่	ปัจจัย	\bar{X}	S.D.
1	ปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์	3.52	.83
2	ปัจจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (ข้อจำกัดทางด้านเวลา)	3.43	.85
2	ปัจจัยในด้านการตรวจสอบควบคุมกันเองในแวดวงวิชาชีพหนังสือพิมพ์	3.43	.71
3	ปัจจัยในด้านผู้อ่าน	3.42	.74
4	ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยเจตนาของนักหนังสือพิมพ์	3.28	.60
5	ปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากกฎหมายและเจ้าหน้าที่ของรัฐ	3.10	.81
6	ปัจจัยอันเกิดจากเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (แรงกดดันจากผลประโยชน์ทางธุรกิจ)	3.01	.89
7	ปัจจัยอันเกิดจากสัมพันธภาพภายในองค์กร	3.00	1.10
8	ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยไม่เจตนาของนักหนังสือพิมพ์	2.83	.59
8	ปัจจัยในด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์	2.83	.87

จากตารางที่ 4 และ ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ ปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ คำถามรายชื่อในปัจจัยนี้ได้แก่ ปัญหาทางจริยธรรมเป็นเรื่องที่ตัดสินใจยากในการต้องเลือกระหว่างการทำตามหน้าที่ กับการคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมหรือบุคคลที่ตกเป็นข่าว รองลงมา อันดับ 2 มีด้วย

กัน 2 ปังจัยคือ ปังจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (ข้อจำกัดทางด้านเวลา) คำถามรายชื่อในปังจัยเรื่องนี้ได้แก่ ความเร่งรีบในการผลิต เนื่องจากเวลามีจำกัด ทำให้ นักน.ส.พ. ไม่มีเวลาตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้ถูกถ้วนจึงอาจเกิดข้อผิดพลาดได้ และ อันดับ 2 อีกหนึ่งปังจัย คือ ปังจัยในด้านการตรวจสอบและควบคุมกันเองในแวดวงวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ซึ่ง คำถามรายชื่อในปังจัยเรื่องนี้ที่คะแนนสูงสุดได้แก่ การที่สมาคมผู้ประกอบวิชาชีพน.ส.พ. ไม่มีมาตรการลงโทษอย่างเด็ดขาดต่อนักน.ส.พ. ที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณรวมถึงไม่มีความเข้มงวดในการควบคุมความประพฤติของนักหนังสือพิมพ์ ในส่วนของปังจัยที่มาเป็นอันดับ 3 ได้แก่ ปังจัยในด้านผู้อ่าน คำถามรายชื่อในส่วนของปังจัยในด้านผู้อ่านที่คะแนนสูงสุด ได้แก่ ผู้อ่านให้ความสนใจต่อการเสนอข่าวเรื่องเพศและความรุนแรง ตื่นเต้นเร้าอารมณ์ ทำให้นักหนังสือพิมพ์ต้องสนองความต้องการของผู้อ่านในค้ำดังกล่าว

จากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ประเมินความสำคัญของปังจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ จะเห็นได้ว่า ปังจัยสำคัญที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์มากที่สุด 3 อันดับแรก ล้วนแล้วแต่เป็นปังจัยจากภายนอก (ไม่ได้เกิดจากความผิดพลาดอันเกิดจากตัวนักหนังสือพิมพ์เอง)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนวิจารณ์ของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อปัญหาทางจริยธรรม โดยจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กรณี

- 2.1 กรณีการรายงานข่าวของสมพงษ์ เลือดทหาร
- 2.2 กรณีการรายงานข่าวดาราทิเข้าไปพัวพันยาเสพติด

2.1 กรณีการรายงานข่าวของสมพงษ์ เลือดทหาร

การรายงานข่าวผิดพลาดกรณีของสมพงษ์ เลือดทหารถือได้ว่าบทเรียนของสื่อมวลชนกรณีหนึ่งที่บุคคลในแวดวงสื่อรวมทั้งผู้คนในสังคมได้ให้ความสนใจและได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมาก ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้สื่อข่าวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นต่อกรณีดังกล่าว ได้ผลการวิเคราะห์ซึ่งจะแบ่งออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

2.1.1) คุณคิดว่าบทบาทการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ต่อกรณีของสมพงษ์ เลือดทหารเป็นอย่างไร

- ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 เห็นว่า หนังสือพิมพ์ขาดการตรวจสอบจึงทำให้การเสนอข่าวผิดพลาด ซึ่งเป็นผลจากการแข่งขันกันในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ ทำให้หนังสือพิมพ์เร่งนำเสนอข่าว โดยขาดการตรวจสอบข้อมูลจึงเกิดข้อผิดพลาดขึ้น

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 เห็นว่า เป็นสิ่งที่ดีที่หนังสือพิมพ์มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในแนวสื่อกำให้ประชาชนได้รับรู้ แม้นในเบื้องต้นจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสังคม

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เห็นว่า เป็นการดีแก่ให้ประชาชนได้รับรู้ว่าสมพงษ์เป็นคนโกหกไม่ควรเอาเชื่องอย่าง

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 เห็นว่า หนังสือพิมพ์ปลุกกระแสจนเกินเหตุ พยายามให้สังคมชื่นชมคนที่ทำความดี

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า เป็นบทเรียนที่ดีอีกบทหนึ่งในวงการหนังสือพิมพ์ที่จะทำให้หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนมีความรอบคอบในการตรวจสอบประเด็นข่าวและผู้ตกเป็นข่าวให้ละเอียดมากขึ้น

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า กรณีนี้เป็นกรณีพิเศษที่ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อย ปกติการลงข่าวของคนที่ทำความดีไม่จำเป็นต้องตรวจสอบ แต่กรณีนี้ไม่อาจโทษได้ว่าเป็นความผิดของหนังสือพิมพ์

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า เป็นการแข่งขันกันเองระหว่างหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับ จึงชิงเด่นซึ่งกันและกัน

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า กรณีนี้ไม่ได้แตกต่างจากการเสนอข่าวอื่น ๆ

หมายเหตุ มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ผลการวิเคราะห์ในข้อนี้ สรุปให้เห็นในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องของบทบาทการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ต่อกรณีของสมพงษ์ เลือดทหาร

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
- หนังสือพิมพ์ขาดการตรวจสอบจึงทำให้การเสนอข่าวออกมาผิดพลาด	32	53.33
- เป็นสิ่งที่ดีที่หนังสือพิมพ์มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเนววลีกให้ประชาชนได้รับรู้ แม้นในเบื้องต้นจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสังคม	15	25.0
- อื่น ๆ	11	18.33
- ไม่ตอบ	2	3.33

2.1.2) คุณคิดว่าความผิดพลาดในการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเพราะเหตุใด

(ในข้อนี้ได้เสนอผลการวิเคราะห์หรือออกเป็นความถี่ เนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านแสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 เหตุผล)

- ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 34 คน เห็นว่า ความผิดพลาดในการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเพราะ หนังสือพิมพ์ไม่ตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจน ครบทุกด้าน ฟังความไม่ครบทุกฝ่ายแล้วนำไปสรุปกันเอง
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 13 คน เห็นว่า ความผิดพลาดในการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเพราะ ความรีบร้อนในการเสนอข่าว / เรื่องของข้อจำกัดด้านเวลา
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 คน เห็นว่า ความผิดพลาดในการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเพราะ การแข่งขันทางธุรกิจของสื่อ ต้องการขายข่าวให้เร็ว, ทันใจทันเหตุการณ์
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 คน เห็นว่า ความผิดพลาดในการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเพราะ กระแสข่าวมาแรงจึงปล่อยให้เป็นไปตามกระแส (กระแสสังคมต้องการคนดี)
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน เห็นว่า ความผิดพลาดในการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเพราะ ผู้ที่รับผิดชอบในการทำข่าวขาดความรู้ ความเข้าใจ
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน เห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่ถึงว่าเป็นความผิดของหนังสือพิมพ์

หมายเหตุ - มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 2 คน

ผลการวิเคราะห์ในข้อนี้ สรุปให้เห็นในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องของสาเหตุของการรายงานข่าวผิดพลาดกรณีของสมพงษ์ เลือดทหาร

สาเหตุของการรายงานข่าวผิดพลาดกรณีของสมพงษ์ เลือดทหาร	จำนวน
- หนังสือพิมพ์ไม่ตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจนครบทุกด้าน ฟังความไม่ครบทุกฝ่ายแล้วนำไปสรุปกันเอง	34
- ความรีบร้อนในการเสนอข่าว / เรื่องของข้อจำกัดในด้านเวลา	13
- การแข่งขันทางธุรกิจของสื่อ ต้องการขายข่าวให้เร็ว ทันใจ ทันเหตุการณ์	7
- กระแสข่าวมาแรงจึงปล่อยให้เป็นไปตามกระแส	4
- อื่น ๆ	2
- ไม่ตอบ	2

2.1.3) เพราะเหตุใดหนังสือพิมพ์จึงรายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ

- ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 เห็นว่าการที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ หนังสือพิมพ์ต้องมีการแข่งขันที่จะเสนอข่าวให้เร็ว เพื่อแย่งกลุ่มลูกค้า โดยนำเสนอข่าวไปก่อน จึงอาจทำให้มีเวลาในการตรวจสอบน้อย ข้อผิดพลาดจึงเกิดขึ้น
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 เห็นว่าการที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ หนังสือพิมพ์เองก็มีข้อจำกัดในด้านเวลาและความรีบเร่งในการผลิตเช่นกัน
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เห็นว่าการที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ หนังสือพิมพ์เชื่อตามสื่ออื่นคิดว่าสื่ออื่นตรวจสอบข้อเท็จจริงถูกถ้วนแล้ว
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เห็นว่าการที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ ในเบื้องต้นนั้นมีข้อจำกัดในเรื่องข้อมูลต่าง ๆ ที่ยังไม่ชัดเจน
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 เห็นว่าการที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ ขณะนั้นคนให้ความสนใจมาก กระแสความสนใจของสังคมมีมาก หนังสือพิมพ์จึงเล่นไปตามกระแส
- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 เห็นว่าการที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ ความไม่รอบคอบ / ประมาท ของตัวผู้สื่อข่าวและกองบรรณาธิการ

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ หนังสือพิมพ์แต่ละเลขในการทำหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง มองโลกในแง่ดีเกินไป

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ ในเบื้องต้นหนังสือพิมพ์ไม่คิดว่าสมพงษ์จะโกหกจึงไม่ได้ตรวจสอบและกรณีอย่างนี้ก็ไม่เคยเกิดขึ้น

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ การเสนอข่าวคนทำความดีเป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม เพราะฉะนั้นคนทำความดีจึงไม่มีการตรวจสอบมากนัก

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ ตอนนั้นสมพงษ์ได้กลายเป็นฮีโร่ไปแล้ว

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ หนังสือพิมพ์บางฉบับกลัวเสียหน้า

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ ความไว้วางใจในตัวผู้สื่อข่าวและเห็นว่าเป็นข่าวที่ดีต่อสังคม เพราะเป็นข่าวยกย่องเชิดชูคนดี หนังสือพิมพ์จึงนำเสนอ

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นเพราะ หนังสือพิมพ์โดนหลอก

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า ไม่ถึงเป็น ความคิดของหนังสือพิมพ์

หมายเหตุ - มีผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่ได้ แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ผลการวิเคราะห์ในข้อนี้ สรุปให้เห็นในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องของสาเหตุที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่น ๆ

สาเหตุที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกถ้วน	จำนวน	ร้อยละ
- หนังสือพิมพ์ต้องมีการแข่งขันที่จะเสนอข่าวให้เร็ว เพื่อแข่งกลุ่มลูกค้าโดยนำเสนอข่าวไปก่อน จึงอาจทำให้มีเวลาในการตรวจสอบน้อย ข้อผิดพลาดจึงเกิดขึ้น	17	28.33
- หนังสือพิมพ์มีข้อจำกัดในด้านเวลาและความรีบเร่งในการผลิต	14	23.33
- หนังสือพิมพ์เชื่อตามสื่ออื่นคิดว่าสื่ออื่นตรวจสอบข้อเท็จจริงถูกถ้วนแล้ว	4	6.67
- ในเบื้องต้นมีข้อจำกัดในเรื่องข้อมูลต่าง ๆ ที่ยังไม่ชัดเจน	4	6.67
- คนให้ความสนใจมาก กระแสความสนใจของสังคมมีมาก หนังสือพิมพ์จึงเล่นไปตามกระแส	3	5.0
- ความประมาท ไม่รอบคอบของตัวผู้สื่อข่าวและกองบรรณาธิการ	3	5.0
- อื่น ๆ	10	16.67
- ไม่ตอบ	5	8.33

2.1.4) การที่สมพงษ์ระบุว่าไม่ใช่ความผิดของเขา หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนเองเป็นผู้สร้างให้เกิดกระแสขึ้นมา คุณคิดว่า กรณีที่เกิดขึ้นใครควรเป็นผู้รับผิดชอบ และเพราะเหตุใด

- ทั้ง 2 ฝ่ายคือ ตัวของสมพงษ์ และหนังสือพิมพ์รวมทั้งสื่อมวลชนควรรับผิดชอบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ตอบว่า กรณีที่เกิดขึ้น ทั้ง 2 ฝ่ายคือ ตัวของสมพงษ์ และหนังสือพิมพ์รวมทั้งสื่อมวลชนควรรับผิดชอบ โดยให้เหตุผลว่า ผิดทั้งคู่ สมพงษ์สร้างเหตุการณ์ล่อกลวง ฝ่ายหนังสือพิมพ์และสื่ออื่นก็ผิดที่ไม่ได้ทำการตรวจสอบให้ถี่ถ้วนก่อนที่จะนำเสนอ

- ฝ่ายหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนควรรับผิดชอบ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ตอบว่า กรณีที่เกิดขึ้นฝ่ายหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนควรรับผิดชอบ โดยให้เหตุผลว่า.....

* สื่อมีบุคลากรและประสบการณ์การทำงานมานาน แต่ยังไม่พร้อมจึงควรรับผิดชอบ

* สื่อควรรับผิดชอบเพราะไม่ตรวจสอบข้อมูลที่ชัดเจนก่อนนำเสนอข่าว

* สื่อควรรับผิดชอบเพราะมุ่งแต่จะขายข่าวอย่างเดียว

- ฝ่ายสมพงษ์ควรรับผิดชอบ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตอบว่า กรณีที่เกิดขึ้นฝ่ายสมพงษ์ควรรับผิดชอบ โดยให้เหตุผลว่า สมพงษ์เป็นต้นเหตุสร้างเรื่องขึ้นมา

- ไม่ต้องมีใครรับผิดชอบ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตอบว่า กรณีที่เกิดขึ้นไม่ต้องมีใครรับผิดชอบ โดยให้เหตุผลว่า ใครทำอย่างไรก็ต้องรู้ตัวเองต่างคนต่างทำหน้าที่ของตัวเองไม่มีใครต้องรับผิดชอบ

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เห็นว่า กรณีที่เกิดขึ้นถือเป็นบทเรียนให้แก่สื่อมวลชน

หมายเหตุ - มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ผลการวิเคราะห์ในข้อนี้ สรุปให้เห็นในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ว่าใครควรเป็นผู้รับผิดชอบในการรายงานข่าวผิดพลาด กรณีของสมพงษ์ เลือดทหาร

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
- ทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทั้งตัวของสมพงษ์และหนังสือพิมพ์รวมทั้งสื่อมวลชน ควรรับผิดชอบ	27	45.0
- ฝ่ายหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนควรรับผิดชอบ	18	80.0
- ฝ่ายสมพงษ์ควรรับผิดชอบ	5	8.33
- อื่น ๆ	4	6.67
- ไม่ตอบ	6	10.0

สรุปปัญหาทางจริยธรรม กรณีการรายงานข่าวของสมพงษ์ เลือดทหาร

ในการรายงานข่าวกรณีของสมพงษ์ เลือดทหาร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า บทบาทการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ต่อกรณีนี้ หนังสือพิมพ์ขาดการตรวจสอบจึงทำให้การเสนอข่าวผิดพลาด ในส่วนของสาเหตุของความผิดพลาดในการรายงานข่าวดังกล่าว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเพราะหนังสือพิมพ์ไม่ตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจน ครบทุกด้าน ฟังความไม่ครบทุกฝ่ายแล้วนำไปสรุปกันเอง และหนังสือพิมพ์ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังเห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวไปโดยไม่ตรวจสอบให้ถูกถ้วนทั้งที่มีเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงมากกว่าสื่ออื่นๆเป็นเพราะ หนังสือพิมพ์ต้องมีการแข่งขันที่จะเสนอข่าวให้เร็ว เพื่อแย่งกลุ่มลูกค้า โดยนำเสนอข่าวไปก่อน จึงอาจทำให้มีเวลาในการตรวจสอบน้อย ข้อผิดพลาดจึงเกิดขึ้น และกรณีที่เกิดขึ้นนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ทั้ง 2 ฝ่ายคือ ตัวของสมพงษ์ และหนังสือพิมพ์รวมทั้งสื่อมวลชนควรรับผิดชอบ โดยให้เหตุผลว่าผิดทั้งคู่ สมพงษ์สร้างเหตุการณ์หลอกลวง ฝ่ายหนังสือพิมพ์และสื่ออื่นก็ผิดที่ไม่ได้ทำการตรวจสอบให้ดีเสียก่อนที่จะนำเสนอ

จากปัญหาทางจริยธรรมกรณีนี้ จะเห็นได้ว่า สาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์รายงานข่าวผิดพลาดและเป็นปัญหาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เกิดขึ้นจาก ตัวนักหนังสือพิมพ์เองที่ไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ถูกถ้วนชัดเจน นอกจากนี้ยังมีเรื่องของข้อจำกัดทางด้านเวลา และ แรงกดดันจากการแข่งขันของสื่อเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์เกิดความผิดพลาดและเป็นปัญหาด้านความรับผิดชอบต่อสังคมดังกล่าว

2.2 กรณีการรายงานข่าวคราที่เข้าไปพัวพันกับยาเสพติด

กรณีนี้เป็นกรณีหนึ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากปัญหาทางจริยธรรมในเรื่องดังกล่าว แสดงให้เห็นถึง ความคาบเกี่ยวระหว่าง การที่จะต้องเลือกระหว่าง การทำหน้าที่ในการเสนอข้อเท็จจริงสู่สังคม กับ การคำนึงถึงผลกระทบของผู้ตกเป็นข่าว (สิทธิส่วนบุคคล) ซึ่งถือเป็นปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจกรณีหนึ่ง คำถามที่ตั้งขึ้นจะได้รับการแสดงความคิดเห็นจากผู้สื่อข่าวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

2.2.1) คุณคิดว่า การรายงานข่าวคราที่เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราคณันั้น โดยที่ผลการตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้นเป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ไม่เหมาะสม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 28คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ตอบว่า การรายงานข่าวคราที่เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราคณันั้น โดยที่ผลการตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้นเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม

โดยให้เหตุผลว่า.....

* ไม่เหมาะสม เพราะ รีบสรุปเกินไป อาจทำให้ผู้ตกเป็นข่าวเสียหายได้ ควรรอผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบออกมาเสียก่อน เพราะถ้าระบุชื่อไปจะทำให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวเสียหาย ซึ่งจะไม่เป็นธรรมแก่เขา เพราะผลการตรวจสอบอาจออกมาพบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่ได้เสพก็ได้

* ไม่เหมาะสม เพราะ ถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

* ไม่เหมาะสม เพราะ ยังไม่มีหลักฐาน

* ไม่เหมาะสม เพราะ ยังไม่ระบุความผิดถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์

* ไม่เหมาะสม เพราะ การกระทำดังกล่าวเกิดจากการแข่งขัน ต้องการขายข่าวเพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์

- เหมาะสม ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ตอบว่า การรายงานข่าวคราที่เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราคณันั้น โดยที่ผลการตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้นเป็นการกระทำที่เหมาะสม

โดยให้เหตุผลว่า.....

* เหมาะสม เพราะ เป็นการรายงานข่าวตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มีการจับกุมคาราในที่เกิดเหตุจริง และในการรายงานข่าวทางหนังสือพิมพ์ไม่ได้ชี้ว่าผู้ตกเป็นข่าวเสฟไม่ได้ตัดสินว่าผู้ตกเป็นข่าวถูกหรือผิด รายงานแค่ว่ามี การจับกุมในที่เกิดเหตุ

* เหมาะสม เพราะ การมีอาชีพเป็นคารานักแสดงถือว่าเป็นคนของประชาชน เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น แน่นนอนคนในสังคมก็ย่อมให้ความสนใจ สื่อก็ต้องนำเสนอ และสื่อก็ย่อมสามารถทำหน้าที่ในการตรวจสอบกรณีที่เกิดขึ้นได้

* เหมาะสม เพราะ ถือว่าคาราเป็นบุคคลสาธารณะควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เยาวชน และแหล่งที่ถูกจับกุมก็เป็นแหล่งโจจร คาราเองไม่ควรไปที่เช่นนั้น

* เหมาะสม เพราะ ได้ทำไปตามหน้าที่ของสื่อ ข้อเท็จจริงที่ออกมาจะเป็นตัวตัดสินสิ่งที่เกิดขึ้นเอง

* เหมาะสม เพราะ มีหลักฐานยืนยัน

* เหมาะสมเพราะการเป็นบุคคลสาธารณะใครจะพูดถึงหรือกล่าวถึงก็ได้

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ให้คำตอบในลักษณะที่กำกวม โดยให้คำตอบและเหตุผลดังนี้

* ไม่ถูกต้องแต่เนื่องจากคาราเป็นคนของประชาชน จึงต้องถูกตรวจสอบและได้รับการเสนอชื่อเพื่อไม่ให้ผู้อื่นเอาเยี่ยงอย่าง

* ไม่ถูกต้องแต่ต้องทำตามกระแส

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตอบว่า การรายงานข่าวคาราที่เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราคานั้น โดยที่ผลการตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้นเป็นการกระทำที่ไม่สามารถตัดสินได้ว่าถูกหรือผิด

หมายเหตุ - มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

ผลการวิเคราะห์ในข้อนี้ สรุปให้เห็นในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความ
 คิดเห็นในเรื่องความเหมาะสมในการรายงานข่าว กรณีการรายงานข่าวคาราที่เข้าไปพัวพันกับยา
 เสพติด โดยระบุชื่อคาราคนั้นก่อนที่ผลการตรวจสอบจะเสร็จสิ้น พร้อมทั้งแสดงเหตุผล

ความคิดเห็นของผู้ ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
เห็นว่า ไม่เหมาะสม	28	46.67	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เหมาะสม เพราะ ريبสรูปเกินไป อาจทำให้ ผู้ตกเป็นข่าวเสียหายได้ ซึ่งจะไม่เป็นธรรมแก่ เขา - ไม่เหมาะสม เพราะ ถือเป็นการละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคล - ไม่เหมาะสม เพราะ ยังไม่มีหลักฐาน - ไม่เหมาะสม เพราะ ยังไม่ระบุความผิดถือเป็น ผู้บริสุทธิ์ - ไม่เหมาะสม เพราะ การกระทำความผิดแล้วเกิด จากการแข่งขัน ต้องการขายข่าว
เห็นว่า เหมาะสม	27	45.0	<ul style="list-style-type: none"> - เหมาะสม เพราะเป็นการรายงานข่าวตาม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น - เหมาะสม เพราะ คาราเป็นคนของประชาชน คนในสังคมให้ความสนใจ สื่อก็ต้องนำเสนอ - เหมาะสม เพราะ คาราเป็นบุคคลสาธารณะ ใครจะพูดถึงหรือกล่าวถึงก็ได้ - เหมาะสม เพราะ ได้ทำไปตามหน้าที่ของสื่อ - เหมาะสม เพราะ มีหลักฐานยืนยัน
- อื่น ๆ	3	5.0	
- ไม่ตอบ	2	3.33	

2.2.2) เพราะเหตุใดหนังสือพิมพ์จึงมีรายงานข่าวคาราที่พัฟฟันยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมา

- ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคาราที่พัฟฟันยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมาเป็นเพราะ หนังสือพิมพ์มีการแข่งขัน ต้องการขายข่าวเพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคาราที่พัฟฟันยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมาเป็นเพราะ ประชาชนให้ความสนใจต่อการเสนอข่าวคารามากกว่าข่าวอื่น ข่าวคาราขายได้

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคาราที่พัฟฟันยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมาเป็นเพราะ เป็นการรายงานข่าวที่เป็นไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มีการจับกุมก็ต้องนำเสนอและการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ก็ไม่ได้ไปตัดสินเองว่าคาราผู้นั้นผิดจริงหรือไม่

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคาราที่พัฟฟันยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมาเป็นเพราะ คาราเป็นบุคคลสาธารณะควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเยาวชน สื่อสามารถตรวจสอบได้

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคาราที่พัฟฟันยาเสพติดโดยระบุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมาเป็นเพราะ หนังสือพิมพ์ต้องการขายความสด ทันเหตุการณ์ เรื่องที่ดึงดูดความสนใจ ถ้ารอจนผลการตรวจสอบออกมาก็จะไม่ทันเหตุการณ์

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคาราที่พัพันยาเสพติดโคยะระบุนุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมาเป็นเพราะ มีการตรวจสอบแล้วและมาจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 เห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคาราที่พัพันยาเสพติดโคยะระบุนุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมาเป็นเพราะ การระบุชื่อเป็นการอ้างอิงข้อมูลจากพนักงานสอบสวน หนังสือพิมพ์ไม่ได้ระบุเอง

หมายเหตุ - มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

ผลการวิเคราะห์ในข้อนี้ สรุปให้เห็นในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องของสาเหตุที่หนังสือพิมพ์รายงานข่าวคาราที่พัพันยาเสพติดโคยะระบุนุชื่อคาราผู้นั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมา

สาเหตุที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานชื่อคาราที่พัพันยาเสพติดก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมา	จำนวน	ร้อยละ
- หนังสือพิมพ์มีการแข่งขัน ต้องการขายข่าว เพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์	23	38.33
- ประชาชนให้ความสนใจต่อข่าวคารามากกว่าข่าวอื่น	14	23.33
- เป็นการรายงานข่าวที่เป็นไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มีการจับกุมก็ได้นำเสนอ	8	13.33
- คาราเป็นบุคคลสาธารณะ สื่อสามารถตรวจสอบได้	7	11.67
- อื่น ๆ	7	11.67
- ไม่ตอบ	1	1.67

2.2.3) หนังสือพิมพ์คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวดารารและชื่อเสียงของเขาหรือไม่ เพราะอะไร

- คำนึงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตอบว่าหนังสือพิมพ์ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวดารารและชื่อเสียงของดารารผู้นั้น

โดยให้เหตุผลว่า.....

- * คำนึงถึงเพราะทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน
- * คำนึงถึงเพราะดารารก็คือมนุษย์คนหนึ่ง
- * คำนึงถึงและให้โอกาสด้วย หากกรณีที่ผู้ตักเป็นข่าวไม่ผิดก็ลงข่าวให้

เช่นกัน

- ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ตอบว่าหนังสือพิมพ์ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวดารารและชื่อเสียงของดารารผู้นั้น แต่ มีเงื่อนไขดังนี้

โดยให้เหตุผลว่า.....

- * คำนึงถึงแต่หากผิดจริงก็เป็นเรื่องที่ยากจะละเลยที่จะไม่เสนอข่าวข่าวก็ต้องเป็นข่าว
- * คำนึงถึงแต่ดารารบางคนทำตัวไม่เหมาะสมกับการเป็นคนของสังคมหนังสือพิมพ์จึงต้องรายงานข้อเท็จจริงให้ทราบ
- * คำนึงถึงแต่ดารารคือตัวอย่างของสังคม ถ้าดารารมั่วยาเสพติดก็สมควรที่ถูกสังคมประณาม เพื่อไม่ให้เป็นแบบอย่างแก่เด็ก ๆ และประชาชน
- * คำนึงถึงแต่บางกรณีหนังสือพิมพ์บางฉบับเปิดเผยไปแล้ว การที่หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นจะไม่นำเสนอข่าวปกปิดไปก็ไม่เกิดประโยชน์
- * คำนึงถึงแต่น้อยเพราะดารารเป็นคนของประชาชน บางครั้งหนังสือพิมพ์จึงต้องละเลยการคิดถึงชื่อเสียงของดาราร เพราะคนจะสนใจข่าวของดารารมากกว่า ข่าวประเภทนี้ขายได้
- * คำนึงถึงแต่ดารารที่กระทำเรื่องนี้ไปคิดถึงชื่อเสียงของตัวเองก่อนหรือไม่ที่ไปยังสถานที่แบบนั้น

- ไม่คำนึงถึง ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ตอบว่า หนังสือพิมพ์ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวคาราและชื่อเสียงของคาราผู้นั้น

โดยให้เหตุผลว่า.....

* ไม่คำนึงถึง เพราะ ข่าวประเภทนี้ขายได้ เป็นเหตุผลทางธุรกิจ เป็นการขายข่าวโดยไม่สนใจผลกระทบต่อผู้ตกเป็นข่าว

* ไม่คำนึงถึง เพราะคนมีชื่อเสียงทำอะไรก็ตกเป็นข่าวอยู่แล้ว ยิ่งไปเที่ยวในแหล่งอโคจร บางครั้งจึงเลี่ยงการตกเป็นข่าวไม่ได้

* ไม่คำนึงถึง เพราะ ขาดความรับผิดชอบ

* ไม่คำนึงถึง เพราะ ต้องการขายข่าว ที่ผ่านมามักอ้างความเป็นบุคคลสาธารณะ

* ไม่คำนึงถึง เพราะ ตั้งอยู่บนพื้นฐานว่า ผู้ตกเป็นข่าวคือผู้ทำความผิดแล้ว

- ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตอบว่า หนังสือพิมพ์ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวคาราแต่เมื่อผลออกมาคาราผู้นั้นไม่ผิดหนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวให้อยู่แล้ว

หมายเหตุ - มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ผลการวิเคราะห์ สรุปให้เห็นในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ว่าหนังสือพิมพ์ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวคารา/ผู้ตกเป็นข่าวหรือไม่ พร้อมทั้งแสดงเหตุผล

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
หนังสือพิมพ์ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวคารา	15	25.0	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึง เพราะ ทุกคนมีสิทธิ เท่าเทียมกัน - คำนึงถึง เพราะ คาราก็คือมนุษย์คนหนึ่ง - คำนึงถึงและให้โอกาสด้วย หากไม่ผิดก็แก้ข่าวให้
หนังสือพิมพ์ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวคาราแต่มีเงื่อนไข...	27	45.0	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงแต่หากผิดจริงก็ยากที่จะละเลยไม่เสนอข่าว - คำนึงถึงแต่คาราบางคนทำตัวไม่เหมาะสมกับการเป็นคนของสังคมหนังสือพิมพ์จึงต้องรายงานข้อเท็จจริงให้ทราบ - คำนึงถึงแต่บางกรณีหนังสือพิมพ์บางฉบับเปิดเผยไปแล้ว การที่จะปกปิดข่าวก็ไม่เกิดประโยชน์ - คำนึงถึงแต่คาราที่กระทำเรื่องนี้ไปคิดถึงชื่อเสียงของตัวเองก่อนหรือไม่ที่ไปสถานที่แบบนั้น - คำนึงถึงแต่น้อยเพราะคาราเป็นคนของประชาชนคนจะสนใจข่าวคารา
หนังสือพิมพ์ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวคารา	14	23.33	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ได้คำนึงถึง เพราะ ข่าวประเภทนี้ขายได้ เป็นเหตุผลทางธุรกิจ - ไม่ได้คำนึงถึง เพราะคนมีชื่อเสียงทำอะไรก็ตกเป็นข่าวอยู่แล้ว - ไม่คำนึงถึง เพราะขาดความรับผิดชอบ - ไม่คำนึงถึง เพราะต้องการขายข่าว ที่ผ่านมามาก <p>อ้างความเป็นบุคคลสาธารณะ</p>
- ไม่ตอบ	4	6.67	

2.2.4) กรณีที่เกิดผลการตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์ จะมีส่วนช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้หรือไม่ ด้วยวิธีการอย่างไร

- กลับคืนมาได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 42 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.0 ตอบว่า ในกรณีที่เกิดผลการตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้ โดยมีวิธีการดังนี้คือ

- * แก้ข่าวให้
- * ตีพิมพ์บทสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้เสียหายชี้แจงเพื่อให้สังคมยอมรับ
- * หนังสือพิมพ์ต้องเสนอและรายงานข้อเท็จจริงทั้งหมดให้สังคมตัดสิน
- * ให้ผู้เสียหายดำเนินคดีฟ้องร้องตามกฎหมายได้
- * เสนอข่าวให้เห็นว่าบุคคลนั้นไม่ได้กระทำความผิด
- * กล่าวขอโทษ
- * เสนอสาเหตุที่เกิดขึ้นว่าการรายงานข่าวผิดพลาดเกิดขึ้นเพราะเหตุใด

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตอบว่า ในกรณีที่เกิดผลการตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้ แต่ไม่เท่าเดิม

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตอบว่า ในกรณีที่เกิดผลการตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้ แต่ต้องใช้เวลา

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตอบว่า ในกรณีที่เกิดผลการตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้ หรือไม่ต้องให้คนในสังคมเป็นผู้ตัดสินเอง

- กลับคืนมาไม่ได้ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตอบว่า ในกรณีที่เกิดผลการตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์จะ

ช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาไม่ได้ โดยให้เหตุผลว่า ถึงแก่ข่าวไปอย่างไร คนอ่านก็
มือคดไปแล้ว

- ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตอบว่า ในกรณีที่ผล
การตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้
ตกเป็นข่าวกลับคืนมาไม่ได้ แต่สังคมไทยลืมนึกและให้อภัยเสมอ

หมายเหตุ - มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 3 คน คิด
เป็นร้อยละ 5.0

ผลการวิเคราะห์ในข้อนี้ สรุปให้เห็นดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน ร้อยละและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความ
ความคิดเห็นในเรื่องที่ว่าหนังสือพิมพ์จะมีส่วนช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้หรือไม่

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
- หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับ คืนมาได้	42	70.0
- หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับ คืนมาไม่ได้	5	8.33
- อื่น ๆ	10	16.67
- ไม่ตอบ	3	5.0

สรุปปัญหาทางจริยธรรม กรณีการรายงานข่าวคราที่เข้าไปพัวพันยาเสพติด

ในกรณีการรายงานข่าวคราที่เข้าไปพัวพันยาเสพติด สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่หนังสือพิมพ์มักจะรายงานข่าวคราที่พัวพันยาเสพติดโดยระบุชื่อครานั้น ก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเพราะหนังสือพิมพ์มีการแข่งขัน ต้องการขายข่าวเพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์ ในเรื่องของผลกระทบต่อตัวคราที่ตกเป็นข่าว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อตัวคราและชื่อเสียงของครานั้น แต่ หากคิดจริงก็เป็นเรื่องที่ยากจะละเลยที่จะไม่เสนอข่าว ข่าวก็ต้องเป็นข่าว และในกรณีที่ผลการตรวจสอบออกมา พบว่าผู้ตกเป็นข่าวไม่มีความผิด หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้หรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์จะช่วยให้ชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวกลับคืนมาได้โดยมีวิธีการคือ แก้อ่าวให้ ดีพิมพ์บทสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้เสียหายชี้แจงเพื่อให้สังคมยอมรับ และ หนังสือพิมพ์ต้องเสนอและรายงานข้อเท็จจริงทั้งหมดให้สังคมตัดสิน เป็นต้น

จากปัญหาทางจริยธรรมกรณีนี้ จะเห็นได้ว่า แรงกดดันจากการแข่งขัน การต้องการขายข่าวเพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้หนังสือพิมพ์ละเลยการคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้ตกเป็นข่าว โดยนำเสนอข่าวและรายชื่อผู้ตกเป็นข่าวไปก่อนที่ผลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะออกมา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความรู้ ทักษะและความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อ
จรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ของนักหนังสือพิมพ์

จากการให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พบว่า ผู้ตอบแบบ
สอบถามส่วนใหญ่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67
และไม่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ผู้ตอบแบบ
สอบถาม ทราบ 3 ข้อมากที่สุด รองลงมาอันดับ 2 ทราบ 2 ข้อ อันดับ 3 ทราบ 4 ข้อ
ดังจะแสดงผลในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพ
หนังสือพิมพ์

จำนวนข้อที่ทราบ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ 1 ข้อ	7	11.7
ทราบ 2 ข้อ	10	16.7
ทราบ 3 ข้อ	15	25.0
ทราบ 4 ข้อ	8	13.3
ทราบ ตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไป	6	10.0
ไม่ทราบ	14	23.3
รวม	60	100.0

3.2 ทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ได้กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนข้อความที่มีทัศนคติทางบวก (ข้อ 1 ข้อ 4 และ ข้อ 5) เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 คะแนน เห็นด้วย = 4 คะแนน ก้ำกึ่ง = 3 คะแนน ไม่เห็นด้วย = 2 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน

ในส่วนของข้อความที่มีทัศนคติทางลบ (ข้อ 2 และ ข้อ 3) ให้คะแนนในลักษณะที่ตรงกันข้าม เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน เห็นด้วย = 2 คะแนน ก้ำกึ่ง = 3 คะแนน ไม่เห็นด้วย = 4 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 คะแนน

ในการวิเคราะห์ทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในส่วนนี้ได้มีการกำหนดเกณฑ์ในการอธิบายความหมายข้อมูลไว้ดังนี้

1.00 - 1.80	=	ระดับความเห็นในเชิงบวกน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	=	ระดับความเห็นในเชิงบวกน้อย
2.61 - 3.40	=	ระดับความเห็นในเชิงบวกปานกลาง
3.41 - 4.20	=	ระดับความเห็นในเชิงบวกมาก
4.21 - 5.00	=	ระดับความเห็นในเชิงบวกมากที่สุด

จากการให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในคำถามปลายเปิด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในเชิงบวกมากในข้อความที่ว่าจรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหากรณีที่เผชิญกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ และ จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น ส่วนข้อความที่ว่าจรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบางอย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต และ จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝัน อุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะนำมาปฏิบัติจริง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติก้ำกึ่งต่อข้อความดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อ
จรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์

ข้อความที่ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	กำกวม	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย \bar{X}
1. จรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ ประกอบวิชาชีพ พ.ศ. มีความเหมาะสมกับ สภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้อง ปรับเปลี่ยน	4 (6.7)	20 (33.3)	18 (30.0)	4 (6.7)	0	3.52
2. จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติ หน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบาง อย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต	2 (3.3)	9 (15.0)	18 (30.0)	14 (23.3)	3 (5.0)	3.15
3. จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝัน อุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้ นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตาม จรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึง เป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะ นำมาปฏิบัติจริง	1 (1.7)	11 (18.3)	9 (15.0)	20 (33.3)	5 (8.3)	3.37
4. จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหา กรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อ การตัดสินใจ	6 (10.0)	24 (40.0)	15 (25.0)	1 (1.7)	0	3.76
5. จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความ ประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบ ต่อสังคมมากขึ้น	9 (15.0)	26 (43.3)	6 (10.0)	4 (6.7)	1 (1.7)	3.83

*** หมายเหตุ มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ 14 คน
คิดเป็นร้อยละ 23.33 จึงไม่ได้แสดงทัศนคติในเรื่องนี้

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในทางที่พึงประสงค์หรือในทิศทางบวก กล่าวคือ ขอมรับจรรยาบรรณเห็นว่า จรรยาบรรณเหมาะสมกับสภาพสังคม สามารถนำมาช่วยในการแก้ปัญหาได้และทำให้พนักงานหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

3.3 ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่มีคำถามปลายเปิดของผู้สื่อข่าวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ซึ่งสามารถเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

3.3.1) ท่านคิดว่า จรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์เหมาะสมและนำไปใช้ได้จริงในสังคมปัจจุบันหรือไม่ (ถ้าไม่ควรมีการปรับเปลี่ยนอย่างไร)

จากการตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่าจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีความเหมาะสมและสามารถนำมาใช้ได้จริงในสังคม มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเห็นในลักษณะที่กำกวมที่เห็นว่าจรรยาบรรณมีความเหมาะสมแต่ยังมีข้อจำกัดในบางประการ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่า จรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่มีความเหมาะสม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อยละ และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความเห็นในเรื่องของความเหมาะสมของจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในการนำไปใช้กับสภาพสังคมในปัจจุบัน พร้อมทั้งเหตุผล

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
เหมาะสม	24	40.0	<ul style="list-style-type: none"> - เหมาะสม เพราะจรรยาบรรณวิชาชีพของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ควรคู่กับการทำหนังสือพิมพ์ ไม่ควรมีการปรับแก้ไขใดๆผู้ที่ทำหน้าที่ตรงนี้ควรนำไปใช้ - เหมาะสมเพราะสังคมต้องรับรู้ข่าวสารข้อมูลข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
ก้ำกึ่ง	18	30.0	<ul style="list-style-type: none"> - มีทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสม - ใช้ได้ในบางกรณี - เหมาะสมแต่บางครั้งก็ไม่สามารถทำได้ บางข้อไม่สามารถใช้ได้ในยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันการเสนอข่าวมากขึ้น - เหมาะสมในบางข้อแต่บางข้อก็ต้องปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัย - เหมาะสมแต่ควรมีข้อกำหนดในรายละเอียดที่ชัดเจน - เหมาะสมและนำไปใช้ได้สำหรับคนที่มีความเข้มแข็งทางด้านจริยธรรมและคุณธรรม
ไม่เหมาะสม	4	6.67	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เหมาะสมเพราะไม่สามารถเอาไปใช้ได้จริงในการทำงาน - ไม่เหมาะสมเพราะปัจจุบันมีการแข่งขันกันมากขึ้น ทุกคนมักลืมนึกถึงสิ่งที่ตนเองทำลงไป ไม่คำนึงถึงจรรยาบรรณ เนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาในการทำงานของนักหนังสือพิมพ์ - ควรจะมีการปรับเปลี่ยนเพราะกว้างเกินไปไม่ชี้เฉพาะให้ชัดเจนและต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพการทำงานในยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูงขึ้น - ควรจะมีการประยุกต์กันระหว่างวิชาที่เรียนกับการปฏิบัติจริง

*** หมายเหตุ มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 จึงไม่ได้ตอบคำถามดังกล่าว

3.3.2) ในทัศนะของท่าน เพราะเหตุใดนักหนังสือพิมพ์จึงไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ในเรื่องของสาเหตุที่นักหนังสือพิมพ์ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การที่นักหนังสือพิมพ์บางคนไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณเป็นเพราะ เนื่องมาจากความโลภและเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัว รองลงมาอันดับ 2 คือขาดจิตสำนึกในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ และการแข่งขันทางธุรกิจของหนังสือพิมพ์ อันดับ 3 คือ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล ปัญหาปากท้อง และขึ้นอยู่กับเหตุผลและพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ผลการวิจัยเห็นได้จากตารางที่ 17 .

(ในข้อนี้ได้เสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็นความถี่ เนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามบางท่าน แสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 เหตุผล)

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน และความคิดเห็น (เหตุผล) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องของสาเหตุของการที่นักหนังสือพิมพ์ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ลำดับที่	สาเหตุที่นักหนังสือพิมพ์ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ	จำนวน
1	ความโลภและการเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัว	17
2	ขาดจิตสำนึกในวิชาชีพหนังสือพิมพ์	8
	การแข่งขันทางธุรกิจของหนังสือพิมพ์ / ต้องการขายข่าว	8
3	ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล / ความอยู่รอด	6
	ปัญหาปากท้อง	
	ขึ้นอยู่กับเหตุผลและพฤติกรรมของแต่ละบุคคล	6
4	เพื่อให้ได้ข่าว ถ้าไม่ทำก็ไม่ได้เนื้อหาที่ลึก เพราะการได้	4
	ข่าวมาบางครั้งก็ต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การให้ได้มา	
	ซึ่งความจริงบางครั้งก็ต้องแลกกับจรรยาบรรณ	
5	แรงกดดันจากเจ้าของและนายทุน	3
	แรงกดดันจากเพื่อนร่วมงาน	3
6	ความขี้อิจฉาหรือมั่นใจ เชื่อมั่นในเหตุผลของตัวเองโดยไม่	2
	สนใจเหตุผลของผู้อื่น	
	นโยบายขององค์กร	2
7	ความสะเพร่า	1
	ความลำเอียง ใกล้ชิดสนิทสนมกับแหล่งข่าวจนเกินพอดี	1
	แล้วแต่สภาพสังคมแต่ละยุคแต่ละสมัย	1
	คนที่มาทำงานหนังสือพิมพ์บางส่วนไม่มีใจรักงานทาง	1
	ด้านนี้จริงๆ ทำตามความนิยม จึงไม่ให้ความสำคัญใน	
	เรื่องจรรยาบรรณ	

หมายเหตุ มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 3 คน

3.3.3) ท่านคิดว่าจะมีแนวทางใดในการป้องกัน แก้ไข ปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์

ในเรื่องของแนวทางในการป้องกัน แก้ไขปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า แนวทางที่จะป้องกัน แก้ไขปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ได้คือ ควรมืองค์กรเข้ามาทำหน้าที่ในการตรวจสอบควบคุมหนังสือพิมพ์ แต่ไม่ใช่จากรัฐ รองลงมาคือ ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของบุคคลที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ การปลูกฝัง สร้างจิตสำนึกที่ดีแก่นักหนังสือพิมพ์ แก่ที่ตัวบุคคล สอนให้รู้จักความดี - ความชั่ว ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เรียงมาตามลำดับ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องของแนวทางในการป้องกัน แก้ไข ปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์

ลำดับที่	แนวทางในการป้องกันปัญหา...	จำนวน
1	ควรมืองค์กรเข้ามาทำหน้าที่ในการตรวจสอบควบคุมหนังสือพิมพ์ แต่ไม่ใช่จากรัฐ	9
2	การจะป้องกันได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของบุคคลที่เป็นนักหนังสือพิมพ์มากกว่า	8
3	ปลูกฝัง สร้างจิตสำนึกที่ดีแก่นักหนังสือพิมพ์ แก่ที่ตัวบุคคล สอนให้รู้จักความดี - ความชั่ว ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่	8
4	- องค์กรหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะต้องสร้างและชักนำให้นักหนังสือพิมพ์ประพฤติตนไปในทางที่ดี รวมทั้งกวาดล้างความประพฤติ	5
	- มีรายได้ ค่าตอบแทน สวัสดิการที่เพียงพอแก่นักหนังสือพิมพ์ เพื่อที่นักข่าวจะได้ไม่นำวิชาชีพมาแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบ	5
5	- มีการตรวจสอบกันเองในวงการหนังสือพิมพ์	4
	- องค์กรหนังสือพิมพ์จะต้องคัดเลือกตรวจสอบคุณสมบัติของคนที่จะมาทำงานหนังสือพิมพ์ให้ละเอียดถี่ถ้วนว่ารักในอาชีพนี้จริง ๆ ไม่หวังผลประโยชน์	4

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับที่	แนวทางในการป้องกันปัญหา...	จำนวน
6	- พยายามจัดอบรม แนวแนวทางที่ถูกต้อง	3
	- มีการออกกฎที่เข้มงวดและบทลงโทษที่ชัดเจน	3
7	- ผู้บริหารและเจ้าของสื่อต้องอบรมสั่งสอนพนักงานและประพฤติดนเป็นตัวอย่างที่ดี	2
	- ผู้อ่านควรมีบทบาทในการดูแลตรวจสอบหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้นกว่าเดิม ต้องออกมาเรียกร้องบ้าง	2

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน เห็นว่า ไม่มีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ได้

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1 คน เห็นว่า แก๊ซาก ทรายท่าที่งานสื่อยังออกมาในรูปแบบของธุรกิจ

หมายเหตุ มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ จำนวน 9 คน

(*** ในข้อนี้ได้เสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็นความถี่ เนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านแสดงความคิดเห็นมากกว่า 1 เหตุผล)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นกหนังสือพิมพ์ที่มีสถานภาพและภูมิหลังทางการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนกหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 1 แบ่งการรายงานผลการทดสอบเป็นตารางต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์จำแนกตามเพศ และแสดงค่า T เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์เพศชายกับเพศหญิง

ปัจจัย	เพศ		ค่า T	ระดับนัยสำคัญ
	ชาย	หญิง		
1) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยเจตนาของนักหนังสือพิมพ์	3.22	3.32	- .64	.52
2) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยไม่เจตนาของนักหนังสือพิมพ์	2.82	2.84	- .07	.94
3) ปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์	3.52	3.52	.02	.99
4) ปัจจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (ข้อจำกัดทางด้านเวลา)	3.48	3.39	.41	.69
5) ปัจจัยอันเกิดจากสัมพันธภาพภายในองค์กร	2.81	3.15	- 1.81	.24
6) ปัจจัยอันเกิดจากเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (แรงกดดันจากผลประโยชน์ทางธุรกิจ)	2.81	3.17	- 1.61	.11
7) ปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมาย	3.17	3.05	.57	.57
8) ปัจจัยในด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์	2.74	2.91	- .75	.46
9) ปัจจัยในด้านผู้อ่าน	3.41	3.44	- .17	.87
10) ปัจจัยในด้านการตรวจสอบและควบคุมกันเองในแวดวงวิชาชีพหนังสือพิมพ์	3.36	3.48	- .69	.49

ผลจากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีเพศแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์จำแนกตามระดับอายุ และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ปัจจัย	อายุ (ปี)				ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
	ต่ำกว่า 26	26-30	31-35	ตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป		
1) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยเจตนาของนักหนังสือพิมพ์	3.33	3.29	3.29	2.67	.71	.55
2) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยไม่เจตนาของนักหนังสือพิมพ์	2.83	2.80	2.90	2.83	.11	.95
3) ปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์	3.80	3.48	3.41	3.50	.48	.70
4) ปัจจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (ข้อจำกัดทางด้านเวลา)	3.40	3.39	3.59	3.00	.38	.37
5) ปัจจัยอันเกิดจากสัมพันธภาพภายในองค์กร	3.10	3.06	2.83	3.00	.20	.90
6) ปัจจัยอันเกิดจากเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (แรงกดดันจากผลประโยชน์ทางธุรกิจ)	3.13	2.99	3.01	2.62	.18	.91
7) ปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมาย	3.40	2.96	3.19	3.00	.84	.48
8) ปัจจัยในด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์	2.80	2.77	2.94	3.00	.16	.92
9) ปัจจัยในด้านผู้อ่าน	3.95	3.29	3.38	3.25	2.23	.09
10) ปัจจัยในด้านการตรวจสอบและควบคุมกันเองในแวดวงวิชาชีพหนังสือพิมพ์	3.63	3.48	3.25	3.00	.93	.43

ผลจากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์จำแนกตามภูมิภาคหลังทางการศึกษา (สาขาที่สำเร็จการศึกษา) และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีภูมิภาคหลังทางการศึกษา แตกต่างกัน

ปัจจัย	ภูมิภาคหลังทางการศึกษา (สาขาที่สำเร็จการศึกษา)			ค่า F	ระดับ นัย สำคัญ
	น.ศ.พ.	นิเทศศาสตร์	สาขาอื่น		
	1) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยเจตนาของนักหนังสือพิมพ์	3.41	3.14		
2) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำไปโดยไม่เจตนาของนักหนังสือพิมพ์	2.91	2.90	2.77	.34	.71
3) ปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์	3.61	3.14	3.53	.81	.45
4) ปัจจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (ข้อจำกัดทางด้านเวลา)	3.61	3.29	3.38	.54	.59
5) ปัจจัยอันเกิดจากสัมพันธภาพภายในองค์กร	3.00	3.43	2.88	.70	.50
6) ปัจจัยอันเกิดจากเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (แรงกดดันจากผลประโยชน์ทางธุรกิจ)	3.06	3.32	2.88	.83	.44
7) ปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมาย	3.14	3.11	3.03	.12	.89
8) ปัจจัยในด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์	2.72	3.00	2.85	.27	.76
9) ปัจจัยในด้านผู้อ่าน	3.56	3.21	3.38	.61	.55
10) ปัจจัยในด้านการตรวจสอบและควบคุมกันเองในแวดวงวิชาชีพหนังสือพิมพ์	3.30	3.43	3.47	.36	.70

ผลจากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีภูมิภาคหลังทางการศึกษา แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ . 05

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์จำแนกตามสาขางานที่รับผิดชอบและแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีสาขางานที่รับผิดชอบแตกต่างกัน

ปัจจัย	สาขางานที่รับผิดชอบ				ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
	เศรษฐกิจ	การเมือง	อาชญากรรม	บันเทิง		
1) ปัจจัยส่วนบุคคลอื่นเนื่องมาจากการกระทำไปโดยเจตนาของนักหนังสือพิมพ์	3.33	3.24	3.33	3.20	.18	.91
2) ปัจจัยส่วนบุคคลอื่นเนื่องมาจากการกระทำไปโดยไม่เจตนาของนักหนังสือพิมพ์	2.98	2.76	2.89	2.71	.63	.60
3) ปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์	3.60	3.20	3.73	3.53	1.11	.35
4) ปัจจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (ข้อจำกัดทางค่านเวลา)	3.47	3.53	3.67	3.07	1.41	.25
5) ปัจจัยอันเกิดจากสัมพันธภาพภายในองค์กร	3.13	2.93	2.80	3.13	.32	.81
6) ปัจจัยอันเกิดจากเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ (แรงกดดันจากผลประโยชน์ทางธุรกิจ)	3.15	2.77	3.00	3.12	.55	.65
7) ปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมาย	3.13	2.60	3.57	3.10	4.10	.01**
8) ปัจจัยในด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์	3.13	2.67	2.80	2.73	.85	.47
9) ปัจจัยในด้านผู้อ่าน	3.53	3.30	3.33	3.53	.43	.73
10) ปัจจัยในการตรวจสอบและควบคุมกันเองในแวดวงวิชาชีพหนังสือพิมพ์	3.71	3.11	3.49	3.40	1.95	.13

** P < .01

ผลจากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีสาขางานที่รับผิดชอบแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมายระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีสายงานที่รับผิดชอบแตกต่างกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ (S. Method)

สายงานที่รับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย)	สายการเมือง	สายบันเทิง	สายเศรษฐกิจ	สายอาชญากรรม
	2.60	3.10	3.13	3.57
สายการเมือง		.5345		2.60**
สายอาชญากรรม				3.57**

** $P < .01$

จากตารางที่ 23 เมื่อทำการทดสอบกลุ่มที่แตกต่างโดยวิธีของ Scheffe แล้ว พบว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์สายอาชญากรรมเห็นว่าปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมายมีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์มากกว่ากลุ่มนักหนังสือพิมพ์สายการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์จําแนกตามระยะเวลาที่ทำงาน ในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ปัจจัย	ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่ง ผู้สื่อข่าว น.ส.พ.				ค่า F	ระดับ นัย สำคัญ
	1-4 ปี	5-8 ปี	9-12 ปี	ตั้งแต่ 13 ปี ขึ้นไป		
1) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำ ไปโดยเจตนาของนักหนังสือพิมพ์	3.44	3.08	3.39	2.67	2.53	.06
2) ปัจจัยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำ ไปโดยไม่เจตนาของนักหนังสือพิมพ์	2.86	2.74	3.06	2.83	.45	.72
3) ปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทาง จริยธรรมของหนังสือพิมพ์	3.67	3.27	3.67	3.50	1.02	.39
4) ปัจจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงาน ของหนังสือพิมพ์ (ข้อจำกัดทางด้านเวลา)	3.57	3.27	3.16	4.00	1.00	.40
5) ปัจจัยอันเกิดจากสัมพันธภาพภายในองค์กร	3.10	2.86	2.67	4.00	.92	.44
6) ปัจจัยอันเกิดจากเป้าหมายในการดำเนินงาน ของหนังสือพิมพ์ (แรงกดดันจากผลประโยชน์ ทางธุรกิจ)	3.09	2.86	2.96	3.50	.47	.70
7) ปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการ ควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและ กฎหมาย	3.17	3.02	3.00	3.25	.18	.91
8) ปัจจัยในด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์	2.80	2.91	2.83	2.50	.16	.92
9) ปัจจัยในด้านผู้อ่าน	3.60	3.18	3.50	3.25	1.46	.24
10) ปัจจัยในด้านการตรวจสอบและควบคุม กันเองในแวดวงวิชาชีพหนังสือพิมพ์	3.60	3.32	3.17	2.83	1.56	.21

ผลจากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

สมมติฐานที่ 2 นักหนังสือพิมพ์ที่มีสถานภาพ ภูมิหลังทางการศึกษาและระดับความรู้
เกี่ยวกับจรรยาบรรณที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อจรรยาบรรณวิชาชีพแตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 2 แบ่งการรายงานผลการทดสอบเป็นตารางค่า ๖ ดังนี้

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์จำแนกตามเพศ และแสดงค่า T เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์เพศชายกับเพศหญิง

ข้อความ	เพศ		ค่า T	ระดับนัยสำคัญ
	ชาย	หญิง		
1. จรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน	3.61	3.46	.62	.54
2. จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบางอย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต	3.22	3.11	.39	.70
3. จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝันอุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะนำมาปฏิบัติจริง	3.33	3.39	-.19	.85
4. จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหากรณีที่เผชิญกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ	3.67	3.82	-.72	.47
5. จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น	3.78	3.86	-.28	.78

ผลจากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีเพศแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์จำแนกตามระดับอายุ และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ

ข้อความ	ต่ำกว่า 26	อายุ/ปี		ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
		26-30	ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป		
1. จรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน	3.33	3.46	3.69	.60	.55
2. จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบางอย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต	2.83	3.17	3.25	.40	.67
3. จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝัน อุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะนำมาปฏิบัติจริง	3.67	3.38	3.25	.34	.71
4. จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหากรณีพิเศษเกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ	3.50	4.29	3.91	2.05	.14
5. จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น	3.83	3.71	4.00	.46	.63

ผลจากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์จำแนกตามภูมิภาคทางการศึกษา (สาขาที่สำเร็จการศึกษา) และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีภูมิภาคทางการศึกษาแตกต่างกัน

ข้อความ	ภูมิภาคทางการศึกษา (สาขาที่สำเร็จการศึกษา)			ค่า F	ระดับ นัยสำคัญ
	น.ส.พ.	นิเทศศาสตร์	สาขาอื่น		
1. จรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพน.ส.พ.มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน	3.50	3.43	3.57	.09	.92
2. จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบางอย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต	3.00	3.14	3.26	.33	.72
3. จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝัน อุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะนำมาปฏิบัติจริง	3.31	4.00	3.22	1.60	.21
4. จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหากรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ	3.50	4.14	3.83	2.35	.11
5. จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น	3.50	4.29	3.91	2.05	.14

ผลจากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีภูมิภาคทางการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์จำแนกตามสาขางานที่รับผิดชอบ และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างนักหนังสือพิมพ์ที่มีสาขางานที่รับผิดชอบแตกต่างกัน

ข้อความ	สาขางานที่รับผิดชอบ				ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
	เศรษฐกิจ	การเมือง	อาชญากรรม	บันเทิง		
1. จรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพ.ส.พ.มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน	3.69	3.55	3.33	3.50	.43	.73
2. จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบางอย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต	3.31	3.64	2.83	2.80	2.05	.12
3. จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝัน อุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะนำมาปฏิบัติจริง	3.38	3.09	3.42	3.60	.42	.74
4. จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหากรณีที่เผชิญกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ	3.62	3.73	3.58	4.20	1.84	.16
5. จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น	3.92	3.45	3.83	4.10	.92	.44

ผลจากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีสาขางานที่รับผิดชอบแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์จำแนกตามระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าว.ส.พ. และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าว.ส.พ. แยกต่างกัน

ข้อความ	ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่ง ผู้สื่อข่าว.ส.พ (ปี)			ค่า F	ระดับ นัยสำคัญ
	1 - 4	5 - 8	ตั้งแต่ 9 ปี ขึ้นไป		
1. จรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพ.ส.พ.มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน	3.46	3.53	3.71	.28	.75
2. จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบางอย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต	3.08	3.40	3.00	.61	.55
3. จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝัน อุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะนำมาปฏิบัติจริง	3.46	3.53	2.83	1.07	.35
4. จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหากรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ	3.92	3.60	3.50	1.38	.26
5. จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น	3.79	3.87	3.83	.03	.97

ผลจากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีระยะเวลาทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าว.ส.พ. แยกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณ และแสดงค่า F เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณ แยกต่างกัน

ข้อความ	ระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณ					ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
	1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	ตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไป		
1. จรรยาบรรณที่จัดทำโดยสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันคืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน	3.29	3.20	3.47	4.13	3.50	2.12	.10
2. จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์เพราะข้อมูลบางอย่างไม่อาจได้มาด้วยวิธีการที่สุจริต	3.00	3.20	3.27	2.88	3.33	.30	.88
3. จรรยาบรรณเป็นเพียงเรื่องเพื่อฝัน อุดมคติ เพราะไม่มีองค์กรใดสามารถบังคับให้นักหนังสือพิมพ์ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ เรื่องของจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องที่ควรพูดในวงวิชาการมากกว่าที่จะนำมาปฏิบัติจริง	3.29	3.50	3.27	3.38	3.50	.10	.98
4. จรรยาบรรณสามารถช่วยในการแก้ปัญหากรณีที่เผชิญกับปัญหาทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ	3.43	3.80	3.73	3.75	4.17	.89	.47
5. จรรยาบรรณจะสามารถควบคุมความประพฤติให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น	3.57	3.70	3.87	3.88	4.17	.37	.83

ผลจากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณ แยกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

นักหนังสือพิมพ์ที่มีสายงานที่รับผิดชอบที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ . 01

นักหนังสือพิมพ์ที่มีสถานภาพอันได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าว หนังสือพิมพ์และภูมิหลังทางการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

สมมติฐานที่ 2

นักหนังสือพิมพ์ที่มีสถานภาพได้แก่ เพศ อายุ สายงานที่รับผิดชอบ ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ภูมิหลังทางการศึกษาและระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อจรรยาบรรณวิชาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05